

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. De morbis queri multos, qui tamen ad Deum, & virtutem trahant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

dalena, affuit Ioannes Apostolus Christo in cruce patienti, sed hi amici eius non consolati sunt eum, potius dolores eius tristitia sua auxerunt. Me tamen, quicumque iniungunt, conantur consolari. Et pro quo ego patior? pro me ipso, pro meis meritis & peccatis. At Christus non pro suis, sed pro meis delictis passus est, ut mihi olim aliquid passuro robur viresque mereretur. Ita non suos tunc tantum dolores, sed etiam meos sensit. O amor, quid superest, nisi ut ego iam in hoc morbo constitutus, te CRUCIFIXUM aspiciam, & tuos vicissim dolores per sentiscam, & meis coniungam, meosque in gratiarum actionem, tuis superaddam; atque ita tecum in gloriam meam & tuam intrem? Hæc talia ægrotus potest considerare in aspectu CRUCIFIXI, & credibile est, ut dixi, Lessium cogitasse, quando in cubiculi sui pariete, hanc epigraphen fixerat: AMOR MEVS CRUCIFIXVS EST. Sed utile fuerit, ad patientiam discendam, audire, quæ in vita eius habentur. Est enim patientiæ exercendæ occasio decima quarta causa morborum humanorum.

CAPVT XXX.

Decima quarta morborum causa, patientia occasio, quæ miro Leonardi Lessij exemplo illustratur.

DE morbis maximè videmus homines ex impatientia queri: vel, si in verba blasphemiarum palàm erumpere non audent, saltem bullit animus eorum in tacitas querularum cogitationes: quasi Deus sit immittior, dum varijs corporum æstuarum doloribus permittit, quos arcere potuisset. Atqui quàm multi sunt, qui vinolentia alijsque intemperantijs vel validas vires præcipitant, & corpus alioqui sanum ægrotare cogunt? Quàm multi, quibus morbus est via ad virtutem, ad coronam, ad DEVM? Numquam Leprosus ad Christum venisset, si ad eum non venisset Matth. 8 21 Lepra: numquam Dominum adorasset, nisi eum scabies cruciasset. Nimirum nemo pluris æstimat Medicum, quàm qui sentit se indigere medicina. Exemplum recens narro, è vita Leonardi Lessij, ut me, meosque fratres domestica virtute erudiam. Hæc enim

Q. 2

enim

enim ibi lego de viro, cuius pia eruditio in toto Christiano orbe est notissima; cuius opera æquè legunt & laudant hæretici atq; Catholici; quem suspiciunt Iurisperiti; admirantur Theologi; omnes docti non immeritò commendant. Quidquid enim scripsit, vel pium est, vel doctum; vel pium & doctum simul. Sed de doctrina constat omnibus: par est, ut etiam virtus eius innotescat. Quæ tamen in multis rebus claruit, nusquam tamen illustrius eluxit, quàm in morbis. De eo igitur Thomas Courtois hæc commemorat.

II.

Plenis, ut ita dicam, velis, per scientiarum oceanum jucundè secureq; Lesius nauigabat: cum ecce publica patria tempestas, quam perduelles hæretici Duaci concitabant, cursum abruptit. Triennium exactum hic erat; & urbe à rebellibus exigitur Anno 1578. & eheu! nocte ab exitu, secunda, eas miseras incurrit, quibus reliquo vita tempore, continuum martirium duxit. Dum per vicina loca cum sociis latebras quarit, paruo instructus viatico in hospitium deuenit, ubi in lecto contagiosa peste (maleficium aliquod fuisse vehemens suspicio est) infecto decubuit. Malum iam eum inuaserat, cum medio noctis, matutino ac fœtore expergefactus, reliquâ noctem, extra lectum vigil peragie. Vix octo elapsæ erant dies, cum per totum corpus grassata pestis, se se manifestauit: caput & reliqua membra panè in duplè intumuerant, omnia tenebat scabies; à malo infectus etiam superatusq; socius, eo anno interijt. Lesius sobrietate, ieiunio, varijsq; medicamentis, lucè illam deuicit. Annum integrum totis noctibus in eum modum sudore distuebat, ut omnia quotidie lintea ad ignem sicanda essent; quod praemodestia à nemine, quàm à seipso, fieri patiebatur: calidum laterem pedibus sub vesperum adhibebat, qui sudorem illum ciceret. Post multa tempora, balneationibus & herbarum affricu, pestilentem illum humorem, qui toti corpori infederat, in tibias deriuauit; à quo tamen complures sanguinea macula, palmaris ferè magnitudinis cetero corpore dispersa, perennia tanti mali monumenta, remanserunt. Tibiae ista infecta, incredibili impetigine ac pruritu quadraginta quinq; annos, die nocteq; eum excruciarunt. Visu est aliquando stylo ferro crura usq; ad fluxum sanguinis vulnere, ut molestissimam corrosionem auerteret: quæ quantopere sauiet, facitè is intelliget, qui vel unguapicula aculeo compunctus, praedoloris impatiensia, vix conquiescit.

VITAG